بین الملل

آغاز به کار نشست وزرای خارجه سازمان همکاری اسلامی

پنجاه و دومین نشست شورای وزرای خارجه کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی دیروز با مشارکت ایران در بغداد آغاز به کار کرد.

به گزارش زمان به نقل ازمهر، صبح دیروز شنبه پنجاه و دومین نشست شورای وزرای خارجه سازمان همکاری اسلامی در بغداد با مشارکت هیئت های رسمی از کشورهای عضو با شعار «گفتگو و همبستگی ۲ رکن اصلی تقویت صلح و توسعه پایدار» آغاز به کار کرد. علی فالح الزیدی نخست وزیر عراق دیروز در آغاز این نشست ها سخنرانی کرد و ریاست آن را ترکیه به عراق منتقل شد. سید عباس عراقچی وزیر خارجه کشورمان نیز در این نشست ها حضور دارد. قرار است در این نشست ها در خصوص مسائل مورد توجه کشورهای عضو از جمله مسئله فلسطین، تحولات نوار غزه، تحولات منطقه و جهان در کنار موضوعات اقتصادی، اجتماعی و عمرانی بحث و تبادل نظر شود. عراق پیشتر اعلام کرده بود که میزبانی از این نشست ها برای بغداد فرصت مهمی را مهیا می کند. این کشور بر ضرورت تقویت گفتگو و تقویت تلاش ها در راستای تحقق اهداف سازمان همکاری اسلامی تاکید کرده بود.

اذعان ونس به اختلاف نظرش با ترامپ درباره جنگ ایران

ونس گفت که با ترامپ بر سر جنگ ایران اختلاف نظر داشته است.

به گزارش زمان به نقل ازایسنا، جی دی ونس، معاون دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا در یک برنامه گفتگوی سیاسی به میزبانی شان اسپایسر، سخنگوی پیشین کاخ سفید گفت فکر می کنم خود من در مورد ایران اختلاف نظری با رئیس جمهور داشتم» ونس درباره تاکر کارلسون، مقدر سیاسی و متحد سابق ترامپ که به یکی از علنی ترین مخالفان جنگ ترامپ با ایران تبدیل شده و معتقد است این جنگ در جهت منافع رژیم صهیونیستی است و با تمهد ترامپ برای جلوگیری از مداخلات نظامی پرهزینه خارجی در تضاد است. گفت: کارلسون نسبت به این جنگ «به شدت خشمگین» است. من و او، چه در خلوت و چه در جمع، در این باره گفتگو کردهایم. می دانم چه احساسی دارد و او را درک می کنم. او افزود: «به کارلسون گفتم نباید همه چیز را با هم در آمیخت. حتی اگر کسی با دونالد ترامپ مخالف باشد یا انتقادی دارد، نباید همه کارهای او را کاملا بد و بی ارزش بداند. به عنوان مثال، سیاست های سخت گیرانه‌اش در مرزی و پایان دادن به تبعیض علیه سفیدپوستان در پذیرش دانشگاه‌ها به‌عنوان کارهای خوب ترامپ هستند.»

اظهارات ترامپ درباره اوکراین انتخاباتی است

وزیر امور خارجه آلمان با اشاره به نزدیک بودن انتخابات کنگره آمریکا اظهارات رئیس جمهور آمریکا علیه اوکراین را دارای اهداف انتخاباتی عنوان کرد.

به گزارش زمان به نقل ازمهر، «یوهان وادفول» وزیر امور خارجه آلمان و پائولو رانگل، هماهنگ پرتقالی وی در نشست خبری مشترک در برلین بر تداوم حمایت از اوکراین تأکید کردند. وزیر امور خارجه آلمان با اشاره به موضع کشورش در قبال جنگ اوکراین گفت: «ما معتقدیم که در شرایط کنونی، امتیاز دادن به متجاوز، سیگنالی کاملاً اشتباه خواهد بود.» وزیر امور خارجه آلمان همچنین اظهارات اخیر دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا را در چارچوب مرحله پایانی کارزار انتخاباتی آمریکا قابل ارزیابی دانست. وی افزود: «به باور من، باید به اصل موضوع توجه کنیم؛ اینکه ایالات متحده همچنان در کنار ما از اوکراین حمایت می کند.» وزیر امور خارجه پرتقال نیز در این نشست گفت: «در این وضعیت دشوار ژئوپلیتیکی، ما دیدگاه مشترکی داریم که شامل دفاع از چندجانبه‌گرایی، ترویج صلح و همبستگی تزلزل‌ناپذیر با اوکراین می شود.» رئیس جمهور آمریکا در روزهای اخیر ضمن تاکید بر لغو تحریم گازوئیل روسیه، خواستار برگزاری انتخابات به منظور تغییر رئیس جمهور اوکراین شده است.

تنش و درگیری لفظی میان نتانیاهو و اوباما

واکنش نخست وزیر رژیم صهیونیستی به انتقادات رئیس جمهور اسبق آمریکا علیه این رژیم باعث به وجود آمدن تنش میان دو طرف شد.

به گزارش زمان به نقل ازمهر، بنیامین نتانیاهو نخست وزیر رژیم صهیونیستی روز جمعه سخنان باراک اوباما رئیس جمهور اسبق آمریکا علیه صهیونیست ها را تأسف بار خواند وی مدعی شد که صهیونیست ها اشغالگر نبوده و تاریخ آنها استعماری نیست و سرزمینی که در آن ساکن هستند به سرقت نرفته است! نتانیاهو در ادامه ادعاهای مضحک خود گفت این سرزمین ما و نامش یهودا است. اوباما پیشتر در سخنانی در ایرلند شمالی، به طور تلویحی رژیم صهیونیستی را به زمین زدنی از فلسطینی ها متهم کرد و اظهار داشت: آنها در این کار زیاده روی کردند. وی با اشاره به اینکه میلیون‌ها یهودی و فلسطینی در منطقه زندگی می کنند و آن را ترک نخواهند کرد، از صهیونیست ها خواست تا در مورد آینده فرزندان و نوه‌های خود تجدید نظر کنند و از خود بپرسند که آیا همچنان پشت دیوارها زندگی خواهند کرد و اطرافیان خود را از بین خواهند برد، یا اینکه به دنبال رفاهی عادلانه برای دفاع از خود در عین پایبندی به اصول اخلاقی و انسانی خواهند بود.

پزشکیان: آموزش و پرورش هزینه نیست، سرمایه‌گذاری است

ایران باید به جایگاهی برسد که دشمنان جرئت تعرض نداشته باشند

رئیس‌جمهوری با اشاره به توانمندی علمی و دفاعی ایران، اظهار کرد: اگر امروز باقدرت در برابر دشمنان می‌ایستیم و به فناوری‌های پیشرفته، از جمله ساخت موشک، دست پیدا کردیم، نشان‌دهنده ظرفیت‌های انسانی و علمی ایران است اما می‌توانیم بسیار بهتر از وضعیت موجود عمل کنیم تا ایران به جایگاهی برسد که هیچ دشمنی جرئت تعرض نداشته باشد.

به گزارش زمان به نقل ازایسنا، مسعود پزشکیان دیروز در مراسم بهره‌برداری متمرکز طرح‌های آموزشی و پرورشی با قدردانی از اقدامات انجام‌شده در حوزه آموزش و پرورش گفت: باور دارم که می‌توانیم بسیار بیشتر از این‌ها عمل کنیم. وی در ادامه اظهار کرد: اینکه بیذیریم مدرسه‌ای نداشته باشیم تا فرزندانمان در آن آموزش ببینند، اشکال بسیار بزرگی است. اگر این وضعیت را نپذیریم، آن‌وقت به دنبال راه‌حل خواهیم رفت؛ بنابراین قدم اول این است که نپذیرد چنین شرایطی را بپذیریم و پس از آن باید ببینیم برای حل این مشکل چه کاری می‌توانیم انجام دهیم. رئیس‌جمهوری تصریح کرد: نباید بپذیریم فرزندانمان از آموزش مناسب محروم بمانند، فضای کافی و امکانات لازم را نداشته باشند و نتوانند در محیطی مناسب رشد کنند. پزشکیان با اشاره به تجربه دوران مسئولیت خود در دولت یادآور شد: زمانی که وزیر بودم، در جلسات دولت بارها درباره آموزش و پرورش و بهداشت و درمان بحث می‌شد و برخی این حوزه‌ها را هزینه تلقی می‌کردند؛ در حالی که وقتی ساختمانی ساخته یا کارخانه‌ای ایجاد می‌شد، از آن به‌عنوان درآمد و سرمایه‌گذاری یاد می‌کردند. وی ادامه داد: نمی‌خواهم به شکلی صحبت کنم که برداشت نادرستی ایجاد شود، اما همان کارخانه یا ساختمانی که ایجاد می‌کنید، اگر فرد شایسته‌ای بالای سر آن نباشد، می‌تواند تمام سرمایه شما را از بین ببرد و دیگر ارزشی نداشته باشد. رئیس‌جمهوری با تأکید بر اهمیت نیروی انسانی در حفظ و بهره‌برداری از سرمایه‌های کشور خاطرنشان کرد: سرمایه‌ای که ایجاد می‌کنید، بدون مدیریت و نیروی انسانی شایسته نمی‌تواند ارزش واقعی خود را حفظ کند. رئیس‌جمهور در ادامه از پیشنهاد تشکیل صندوق مردمی آموزش برای ارتقای کیفیت مدارس خبر داد و گفت: اگر هر ایرانی سهمی از درآمد خود را برای آموزش کودکان اختصاص دهد، می‌توان بهترین امکانات آموزشی را برای همه فرزندان این سرزمین فراهم کرد. پزشکیان با تأکید بر اینکه بزرگ‌ترین و ماندگارترین سرمایه کشور کودکان هستند، گفت: باید بپذیریم که ارزشمندترین سرمایه ما بچه‌های ما هستند. اگر این باور شکل بگیرد، تمام تلاش ما معطوف به ساختن آینده آنان خواهد شد. وی با تأکید بر عدالت آموزشی افزود: نباید شرایطی ایجاد شود که تنها فرزندان افراد ثروتمند یا برخوردار از روابط، فرصت بیشتر پیدا کنند و دیگر کودکان عقب بمانند. آموزش حق مردم است و هیچ ارتباطی به پول، قومیت یا گرایش‌های مختلف ندارد. رئیس‌جمهوری با اشاره به ضرورت تحول در نظام آموزشی اظهار کرد: آموزش‌وپرورش و سلمان در حال تلاش هستند اما این روند باید ارتقا پیدا کند و شیوه‌های آموزشی تغییر کند. پزشکیان گفت: اگر دو روز انسان ماندم هم باشد، زیان کرده است. معلم باید همواره به دنبال راهی باشد که علم را بهتر منتقل کند و رفتار خود را اصلاح کند. بهترین روش را می‌توان در هر لحظه خلق کرد و اگر این باور در جامعه شکل بگیرد، ملت پویایی خواهیم داشت‌وی با بیان برداشتی از سوره قدر، گفت: قدر یعنی انتخاب جایگاهی که انسان برای خود رقم می‌زند. اگر انسان قله را انتخاب کند، همه ظرفیت‌ها برای رسیدن به آن به کمک او خواهند آمد. رئیس‌جمهوری افزود: باید فرزندانمان را طوری تربیت کنیم که به سمت قله‌ها حرکت کنند؛ شاید نتیجه سرمایه‌گذاری امروز را نسل ما نبیند اما نسل‌های آینده جامعه‌ای پویا، خلاق، سرشار از مهربانی و زندگی خواهند ساخت. پزشکیان از مشارکت مردم و خیرین در مدرسه‌سازی قدردانی کرد و گفت: دولت در شرایط جنگی با محدودیت‌هایی مواجه است، اما حتی دولت‌هایی که منابع بیشتری داشتند نیز نتوانستند همه این مشکلات را حل کنند. وی با اشاره به مشارکت مردمی افزود: اگر هر کسی یک خشت بیاورد، مدرسه ساخته می‌شود. معهم ایجاد باور و اعتماد میان مردم است که با همگاری یکدیگر می‌توانند این مسیر را پیش ببرند. پزشکیان با تأکید بر ضرورت ارتقای کیفیت آموزش گفت: نباید تصور کنیم وضعیت فعلی کافی است. روش‌های آموزشی ما نباید از استانداردهای دنیا ضعیف‌تر باشد. وی به همین کودکان وابسته است و باید دست به دست هم دهیم تا نسلی صمیمی، اخلاق‌مدار، خلاق، توانمند و اهل گفت‌وگو تربیت شود؛ نسلی که با عمل، مشکلات کشور را حل کند، نه صرفاً با شعار.

افتتاح مدرسه ۱۸ کلاسه و هوشمند امام علی(ع)

پزشکیان همچنین با افتتاح مدرسه ۱۸ کلاسه و هوشمند امام علی(ع) در شهرک وایان اسلامشهر و بازدید از کلاس‌های درس هوشمند و آزمایشگاه این مجموعه آموزشی، بر ضرورت تقویت یادگیری عملی، مهارت‌های کار گروهی و خلاقیت دانش‌آموزان تأکید و با حضور در دو کلاس درس هوشمند و آزمایشگاه مدرسه، از نزدیک شیوه‌های نوین تدریس و فرایند به‌کارگیری فناوری‌های آموزشی مرحله بعد، گسترش فشار می‌تواند حوزه‌های بیشتری از مناطق و طرفیت‌های رقیب را درگیر کند. اما هرچه دامنه تقابل افزایش یابد، احتمال بروز واکنش‌های پیش‌بینی‌نشده نیز بیشتر می‌شود. مسئله در اینجا صرفاً شدت اقدام نیست؛ بلکه رابطه میان شدت اقدام و واکنش موجه مورد انتظار است. اگر افزایش فشار به تغییر رفتار مطلوب منجر نشود، تصمیم‌گیرنده با یک دوراهی روبه‌رو می‌شود: ادامه مسیر و پذیرش هزینه‌های فزاینده، یا بازنگری در مفروضات اولیه. در چنین وضعیتی، آنچه «بازدهنوی» نامیده می‌شود، ارزیابی مجدد از سطح و نحوه به‌کارگیری فشار خاتمه خواهد یافت. این عبارت که «تایلد در برخورد با رهبران ایران زیاده‌روی کرده باشیم، زیرا دیگر نمی‌دانیم دقیقاً با چه کسانی طرف هستیم». اگر بازتاب‌دهنده ارزیابی واقعی تصمیم‌گیران یک قدرت خارجی باشد، می‌تواند نشانه‌ای از بازنگری در محاسبات راهبردی آن‌ها تلقی شود. اهمیت این گزاره صرفاً در احتمال پذیرش اشتباه نیست؛ بلکه در طرح یک پرسش بنیادی نهفته است: آیا ابزارهای فشار و تقابل به‌جای باز کردن طرف مقابل به عقب‌نشینی، شناخت تصمیم‌گیرندگان از رفتار و منطق راهبردی او را دشوارتر کرده‌اند؟ در روابط بین‌الملل، قدرت نظامی، اقتصادی و فناورانه لزوماً به معنای شناخت دقیق طرف مقابل نیست. گاهی یک بازیگر از این اعمال فشار گسترده برخوردار است، اما در ارزیابی ارائه سیاسی، آستانه تحمل، محاسبات امنیتی و ظرفیت سازگاری رقیب دچار خطا می‌شود. در چنین شرایطی، مسئله اصلی نه فقدان قدرت، بلکه فاصله میان قدرت و شناخت است.

معمای ایران؛ چرا الگوهای ساده‌انگارانه پاسخ‌گو نیستند؟

ایران را نمی‌توان صرفاً با یک متغیر، یک نهاد یا یک تصمیم مقطعی تحلیل کرد. سیاست خارجی این کشور از تعامل میان ملاحظات امنیت ملی، ساختارهای رسمی و نهادی، منافع اقتصادی، نگرانی‌های ژئوپلیتیک، برداشت‌های تاریخی و محاسبات بازدارندگی تأثیر می‌پذیرد. این پیچیدگی به معنای آن نیست که رفتار ایران تقریقابل فهم یا پیش‌بینی‌ناپذیر است؛ بلکه نشان می‌دهد تحلیل مبتنی بر بررسی هم‌زمان چند سطح نیاز دارد تصمیمی که از بیرون نشانه عقب‌نشینی به نظر می‌رسد، ممکن است در محاسبات داخلی اقدامی تاکتیکی تلقی شود. در مقابل، موضعی که ظاهراً بیانگر پافشاری است، لزوماً به معنای آمادگی برای تشدید نامحدود تقابل نیست.خطای راهبردی زمانی شکل می‌گیرد که یک دولت، واکنش رقیب را بر اساس ترجیحات و منطق تصمیم‌گیری خودش پیش‌بینی کند و تفاوت‌های محیط سیاسی و امنیتی دو طرف را نادیده بگیرد.

عبور از سطح اول به سطح دوم و دوتویه؛ مسئله تشدید کنترل‌شده

اشاره به «سطح اول، سطح دوم و سطح نهم» را می‌توان به‌عنوان استعاره‌ای برای افزایش تدریجی دامنه فشار و عبور از مراحل محدود تقابل تفسیر کرد؛ البته بدون اطلاع از زمینه اصلی این عبارت، نمی‌توان آن را یک طبقه‌بندی رسمی یا اصطلاح تثبیت‌شده نظامی دانست. در مرحله نخست، فشار ممکن است به‌منظور ارسال پیام، ایجاد بازدارندگی یا تغییر محاسبات طرف مقابل اعمال شود. در مرحله بعد، گسترش فشار می‌تواند حوزه‌های بیشتری از مناطق و ظرفیت‌های رقیب را درگیر کند. اما هرچه دامنه تقابل افزایش یابد، احتمال بروز واکنش‌های پیش‌بینی‌نشده نیز بیشتر می‌شود. مسئله در اینجا صرفاً شدت اقدام نیست؛ بلکه رابطه میان شدت اقدام و ظرفیت مورد انتظار است. اگر افزایش فشار به تغییر رفتار مطلوب منجر نشود، تصمیم‌گیرنده با یک دوراهی روبه‌رو می‌شود: ادامه مسیر و پذیرش هزینه‌های فزاینده، یا بازنگری در مفروضات اولیه. در چنین وضعیتی، آنچه «بازدهنوی» نامیده می‌شود، ارزیابی مجدد از سطح و نحوه به‌کارگیری فشار خاتمه خواهد یافت. این عبارت که «تایلد در برخورد با رهبران ایران زیاده‌روی کرده باشیم، زیرا دیگر نمی‌دانیم دقیقاً با چه کسانی طرف هستیم». اگر بازتاب‌دهنده ارزیابی واقعی تصمیم‌گیران یک قدرت خارجی باشد، می‌تواند نشانه‌ای از بازنگری در محاسبات راهبردی آن‌ها تلقی شود. اهمیت این گزاره صرفاً در احتمال پذیرش اشتباه نیست؛ بلکه در طرح یک پرسش بنیادی نهفته است: آیا ابزارهای فشار و تقابل به‌جای وادارکردن طرف مقابل به عقب‌نشینی، شناخت تصمیم‌گیرندگان از رفتار و منطق راهبردی او را دشوارتر کرده‌اند؟ در روابط بین‌الملل، قدرت نظامی، اقتصادی و فناورانه لزوماً به معنای شناخت دقیق طرف مقابل نیست. گاهی یک بازیگر از این اعمال فشار گسترده برخوردار است، اما در ارزیابی ارائه سیاسی، آستانه تحمل، محاسبات امنیتی و ظرفیت سازگاری رقیب دچار خطا می‌شود. در چنین شرایطی، مسئله اصلی نه فقدان قدرت، بلکه فاصله میان قدرت و شناخت است.

معمای ایران؛ چرا الگوهای ساده‌انگارانه پاسخ‌گو نیستند؟

ایران را نمی‌توان صرفاً با یک متغیر، یک نهاد یا یک تصمیم مقطعی تحلیل کرد. سیاست خارجی این کشور از تعامل میان ملاحظات امنیت ملی، ساختارهای رسمی و نهادی، منافع اقتصادی، نگرانی‌های ژئوپلیتیک، برداشت‌های تاریخی و محاسبات بازدارندگی تأثیر می‌پذیرد. این پیچیدگی به معنای آن نیست که رفتار ایران تقریقابل فهم یا پیش‌بینی‌ناپذیر است؛ بلکه نشان می‌دهد تحلیل مبتنی بر بررسی هم‌زمان چند سطح نیاز دارد تصمیمی که از بیرون نشانه عقب‌نشینی به نظر می‌رسد، ممکن است در محاسبات داخلی اقدامی تاکتیکی تلقی شود. در مقابل، موضعی که ظاهراً بیانگر پافشاری است، لزوماً به معنای آمادگی برای تشدید نامحدود تقابل نیست.خطای راهبردی زمانی شکل می‌گیرد که یک دولت، واکنش رقیب را بر اساس ترجیحات و منطق تصمیم‌گیری خودش پیش‌بینی کند و تفاوت‌های محیط سیاسی و امنیتی دو طرف را نادیده بگیرد.

عبور از سطح اول به سطح دوم و دوتویه؛ مسئله تشدید کنترل‌شده

اشاره به «سطح اول، سطح دوم و سطح نهم» را می‌توان به‌عنوان استعاره‌ای برای افزایش تدریجی دامنه فشار و عبور از مراحل محدود تقابل تفسیر کرد؛ البته بدون اطلاع از زمینه اصلی این عبارت، نمی‌توان آن را یک طبقه‌بندی رسمی یا اصطلاح تثبیت‌شده نظامی دانست. در مرحله نخست، فشار ممکن است به‌منظور ارسال پیام، ایجاد بازدارندگی یا تغییر محاسبات طرف مقابل اعمال شود. در مرحله بعد، گسترش فشار می‌تواند حوزه‌های بیشتری از مناطق و ظرفیت‌های رقیب را درگیر کند. اما هرچه دامنه تقابل افزایش یابد، احتمال بروز واکنش‌های پیش‌بینی‌نشده نیز بیشتر می‌شود. مسئله در اینجا صرفاً شدت اقدام نیست؛ بلکه رابطه میان شدت اقدام و ظرفیت مورد انتظار است. اگر افزایش فشار به تغییر رفتار مطلوب منجر نشود، تصمیم‌گیرنده با یک دوراهی روبه‌رو می‌شود: ادامه مسیر و پذیرش هزینه‌های فزاینده، یا بازنگری در مفروضات اولیه. در چنین وضعیتی، آنچه «بازدهنوی» نامیده می‌شود، ارزیابی مجدد از سطح و نحوه به‌کارگیری فشار خاتمه خواهد یافت. این عبارت که «تایلد در برخورد با رهبران ایران زیاده‌روی کرده باشیم، زیرا دیگر نمی‌دانیم دقیقاً با چه کسانی طرف هستیم». اگر بازتاب‌دهنده ارزیابی واقعی تصمیم‌گیران یک قدرت خارجی باشد، می‌تواند نشانه‌ای از بازنگری در محاسبات راهبردی آن‌ها تلقی شود. اهمیت این گزاره صرفاً در احتمال پذیرش اشتباه نیست؛ بلکه در طرح یک پرسش بنیادی نهفته است: آیا ابزارهای فشار و تقابل به‌جای وادارکردن طرف مقابل به عقب‌نشینی، شناخت تصمیم‌گیرندگان از رفتار و منطق راهبردی او را دشوارتر کرده‌اند؟ در روابط بین‌الملل، قدرت نظامی، اقتصادی و فناورانه لزوماً به معنای شناخت دقیق طرف مقابل نیست. گاهی یک بازیگر از این اعمال فشار گسترده برخوردار است، اما در ارزیابی ارائه سیاسی، آستانه تحمل، محاسبات امنیتی و ظرفیت سازگاری رقیب دچار خطا می‌شود. در چنین شرایطی، مسئله اصلی نه فقدان قدرت، بلکه فاصله میان قدرت و شناخت است.

سرمقاله

خطای محاسباتی غرب در شناخت ایران

سعید شهرابی فراهانی

در مواجهه با ایران، همانند هر بازیگر پیچیده دیگری، نه فرض تسلیم اجتناب‌ناپذیر مستبر است و نه فرض مقلومیت نامحدود. هر دو برداشت می‌توانند به خطای محاسباتی منجر شوند.

این عبارت که «تاید در برخورد با رهبران ایران زیاده‌روی کرده باشیم، زیرا دیگر نمی‌دانیم دقیقاً با چه کسانی طرف هستیم». اگر بازتاب‌دهنده ارزیابی واقعی تصمیم‌گیران یک قدرت خارجی باشد، می‌تواند نشانه‌ای از بازنگری در محاسبات راهبردی آن‌ها تلقی شود. اهمیت این گزاره صرفاً در احتمال پذیرش اشتباه نیست؛ بلکه در طرح یک پرسش بنیادی نهفته است: آیا ابزارهای فشار و تقابل به‌جای وادارکردن طرف مقابل به عقب‌نشینی، شناخت تصمیم‌گیرندگان از رفتار و منطق راهبردی او را دشوارتر کرده‌اند؟ در روابط بین‌الملل، قدرت نظامی، اقتصادی و فناورانه لزوماً به معنای شناخت دقیق طرف مقابل نیست. گاهی یک بازیگر از این اعمال فشار گسترده برخوردار است، اما در ارزیابی ارائه سیاسی، آستانه تحمل، محاسبات امنیتی و ظرفیت سازگاری رقیب دچار خطا می‌شود. در چنین شرایطی، مسئله اصلی نه فقدان قدرت، بلکه فاصله میان قدرت و شناخت است.

معمای ایران؛ چرا الگوهای ساده‌انگارانه پاسخ‌گو نیستند؟

ایران را نمی‌توان صرفاً با یک متغیر، یک نهاد یا یک تصمیم مقطعی تحلیل کرد. سیاست خارجی این کشور از تعامل میان ملاحظات امنیت ملی، ساختارهای رسمی و نهادی، منافع اقتصادی، نگرانی‌های ژئوپلیتیک، برداشت‌های تاریخی و محاسبات بازدارندگی تأثیر می‌پذیرد. این پیچیدگی به معنای آن نیست که رفتار ایران تقریقابل فهم یا پیش‌بینی‌ناپذیر است؛ بلکه نشان می‌دهد تحلیل مبتنی بر بررسی هم‌زمان چند سطح نیاز دارد تصمیمی که از بیرون نشانه عقب‌نشینی به نظر می‌رسد، ممکن است در محاسبات داخلی اقدامی تاکتیکی تلقی شود. در مقابل، موضعی که ظاهراً بیانگر پافشاری است، لزوماً به معنای آمادگی برای تشدید نامحدود تقابل نیست.خطای راهبردی زمانی شکل می‌گیرد که یک دولت، واکنش رقیب را بر اساس ترجیحات و منطق تصمیم‌گیری خودش پیش‌بینی کند و تفاوت‌های محیط سیاسی و امنیتی دو طرف را نادیده بگیرد.

عبور از سطح اول به سطح دوم و دوتویه؛ مسئله تشدید کنترل‌شده

اشاره به «سطح اول، سطح دوم و سطح نهم» را می‌توان به‌عنوان استعاره‌ای برای افزایش تدریجی دامنه فشار و عبور از مراحل محدود تقابل تفسیر کرد؛ البته بدون اطلاع از زمینه اصلی این عبارت، نمی‌توان آن را یک طبقه‌بندی رسمی یا اصطلاح تثبیت‌شده نظامی دانست. در مرحله نخست، فشار ممکن است به‌منظور ارسال پیام، ایجاد بازدارندگی یا تغییر محاسبات طرف مقابل اعمال شود. در مرحله بعد، گسترش فشار می‌تواند حوزه‌های بیشتری از مناطق و ظرفیت‌های رقیب را درگیر کند. اما هرچه دامنه تقابل افزایش یابد، احتمال بروز واکنش‌های پیش‌بینی‌نشده نیز بیشتر می‌شود. مسئله در اینجا صرفاً شدت اقدام نیست؛ بلکه رابطه میان شدت اقدام و ظرفیت مورد انتظار است. اگر افزایش فشار به تغییر رفتار مطلوب منجر نشود، تصمیم‌گیرنده با یک دوراهی روبه‌رو می‌شود: ادامه مسیر و پذیرش هزینه‌های فزاینده، یا بازنگری در مفروضات اولیه. در چنین وضعیتی، آنچه «بازدهنوی» نامیده می‌شود، ارزیابی مجدد از سطح و نحوه به‌کارگیری فشار خاتمه خواهد یافت. این عبارت که «تایلد در برخورد با رهبران ایران زیاده‌روی کرده باشیم، زیرا دیگر نمی‌دانیم دقیقاً با چه کسانی طرف هستیم». اگر بازتاب‌دهنده ارزیابی واقعی تصمیم‌گیران یک قدرت خارجی باشد، می‌تواند نشانه‌ای از بازنگری در محاسبات راهبردی آن‌ها تلقی شود. اهمیت این گزاره صرفاً در احتمال پذیرش اشتباه نیست؛ بلکه در طرح یک پرسش بنیادی نهفته است: آیا ابزارهای فشار و تقابل به‌جای وادارکردن طرف مقابل به عقب‌نشینی، شناخت تصمیم‌گیرندگان از رفتار و منطق راهبردی او را دشوارتر کرده‌اند؟ در روابط بین‌الملل، قدرت نظامی، اقتصادی و فناورانه لزوماً به معنای شناخت دقیق طرف مقابل نیست. گاهی یک بازیگر از این اعمال فشار گسترده برخوردار است، اما در ارزیابی ارائه سیاسی، آستانه تحمل، محاسبات امنیتی و ظرفیت سازگاری رقیب دچار خطا می‌شود. در چنین شرایطی، مسئله اصلی نه فقدان قدرت، بلکه فاصله میان قدرت و شناخت است.

خطای شناختی؛ وقتی طرف مقابل را با الگوی ذهنی خود می‌سنجیم

یکی از خطرناک‌ترین اشتباهات در محاسبات راهبردی، جایگزین کردن شناخت واقعی رقیب با تصویری ساده‌شده از اوست. اگر یک دولت تصور کند طرف مقابل دقیقاً در همان نقطه‌ای عقب‌نشینی خواهد کرد که خود آن دولت منطقی می‌داند، ممکن است نشانه‌های هشداردهنده را نادیده بگیرد. این خطا می‌تواند به ارزیابی نادرست از خطوط قرمز، ظرفیت تحمل هزینه اولویت‌های امنیتی و واکنش‌های احتمالی منجر شود. همچنین، اتکای بیش از اندازه به محاسبات اولیه ممکن است موجب شود اطلاعات تازه نه برای اصلاح تحلیل، بلکه برای تأیید فرضیه‌های قبلی تفسیر شوند. اعتراف احتمالی به اینکه «دیگر نمی‌دانیم با چه کسانی طرف هستیم»، از این منظر، بیانگر یک پرسش جدی درباره کیفیت شناخت راهبردی است؛ نه لزوماً نشانه ضعف قطعی یا شکست طرف مقابل.

پیامدهای منطقه‌ای؛ خطر گسترش دامنه تقابل

در محیط امنیتی خاورمیانه، تشدید تقابل میان ایران و رقبای خارجی می‌تواند فراتر از روابط دوجانبه پیامد ایجاد کند. افزایش ناخواسته، تفسیر محاسبات بازدارندگی، اختلال در مسیرهای تجاری و انرژی و افزایش احتمال سوءبرداشت از جمله مخاطراتی هستند که باید در ارزیابی هر تصمیم لحاظ شوند. بااین‌حال، وقوع چنین پیامدهایی قطعی نیست. توان مدیریت بحران، ارتباطات دیپلماتیک، سازوکارهای کاهش تنش و محاسبه دقیق هزینه‌ها می‌توانند از گسترش درگیری جلوگیری کنند. در نتیجه، هر راهبردی که صرفاً بر افزایش فشار متمرکز باشد و برای واکنش‌های احتمالی طرف مقابل، سناریوهای جایگزین و مسیر خروج از بحران برنامه روشنی نداشته باشد، با خطر افزایش هزینه‌های پیش‌بینی‌نشده روبه‌رو خواهد شد.

درس راهبردی؛ قدرت بدون شناخت کافی تیست

مهم‌ترین درس این بحث آن است که موفقیت راهبردی با تمداد اقدامات اتخاذشده یا شدت فشار اعمال‌شده سنجیده نمی‌شود؛ بلکه به میزان تحقق اهداف. کنترل هزینه‌ها و توان مدیریت پیامدهای ثانویه بستگی دارد. یک سیاست مؤثر باید مشخص کند که هدف نهایی چیست، چه شاخص‌هایی تحقق آن را نشان می‌دهند، کدام اقدامات احتمالاً نتیجه معکوس دارند و در چه نقطه‌ای باید مسیر تغییر کند. همچنین، ارزیابی مستمر واکنش‌های واقعی طرف مقابل ضروری است؛ زیرا راهبردی که بر مفروضات نادرست بنا شده باشد، حتی با برخورداری از منابع گسترده نیز می‌تواند به نتیجه نامطلوب برسد.

جمع‌بندی

عبارت مورد بحث را می‌توان هشداری درباره فاصله میان توان اعمال فشار و توان پیش‌بینی نتایج آن دانست. در مواجهه با ایران، همانند هر بازیگر پیچیده دیگری، نه فرض تسلیم اجتناب‌ناپذیر مستبر است و نه فرض مقلومیت نامحدود. هر دو برداشت می‌توانند به خطای محاسباتی منجر شوند. معیار ارزیابی یک راهبرد، نه میزان سخت‌گیری آن، بلکه تناسب ابزارها با اهداف و توانایی آن در مدیریت واکنش‌های پیش‌بینی‌شده و پیش‌بینی‌نشده است. در نهایت، پرسش تعیین‌کننده این نیست که یک طرف تا چه اندازه می‌تواند فشار وارد کند؛ بلکه این است که آیا می‌تواند پیامدهای فشار خود را به‌درستی بسنجد و کنترل کند. در سیاست بین‌الملل، گاهی خطرناک‌ترین لحظه زمانی فرا می‌رسد که یک قدرت هنوز از ابزارهای فراوان برخوردار است، اما دیگر از میزان تأثیر واقعی آن ابزارها بر محاسبات رقیب اطمینان ندارد.

zamanagahi@chmail.ir

هشدار نسبت به پیامدهای استفاده آمریکا از سلاح‌های ممنوعه علیه ایران؛

هر جنبنده آمریکایی هدف مشروع ایران خواهد بود

نایب‌رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس با هشدار نسبت به پیامدهای استفاده آمریکا از سلاح‌های ممنوعه علیه ایران، تأکید کرد: در صورت اقدام آمریکا به استفاده از چنین سلاح‌هایی، ایران با اتکا به توانمندی‌های فناورانه، نظامی و امنیتی خود پاسخ خواهد داد.

به گزارش زمان به نقل از خانه ملت، عباس مقتدایی در واکنش به گزافه‌گویی اخیر دونالد ترامپ درباره استفاده از «مادر بمب‌ها» علیه ایران، گفت: آمریکایی‌ها سال‌ها همواره مدعی بودند که همه گزینه‌ها روی میز است و از تمامی گزینه‌های خود استفاده کرده‌اند؛ اکنون صرفاً تهدید به استفاده از بمب‌هایی با ابعاد خطرناک هسته‌ای یا شبه‌هسته‌ای را به‌عنوان یکی از گزینه‌های خود مطرح می‌کنند.نماینده مردم اصفهان در مجلس شورای اسلامی ادامه داد: این رویکرد آمریکایی‌ها، در وهله نخست، نشان‌دهنده خالی بودن دست آنهاست؛ چراکه دیگر گزینه‌های برای اقدام در اختیار ندارند. نایب‌رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس تصریح کرد: اگر آمریکایی‌ها وارد چنین فضایی شوند، همه افراد منتسب به آمریکا، هم‌پیمانان آنها، پایگاه‌های پیدا و پنهانشان و هر جنبنده‌ای از این دست، هدف مشروع مقابله ایران خواهند بود. این رویکرد، هم از منظر روانی و ابعاد روان‌شناختی، هم از منظر حقوق بین‌الملل در چارچوب دفاع از خود و دفاع مشروع و هم از ابعاد نظامی و امنیتی، توجیه‌پذیر خواهد بود. وی با تأکید بر اینکه ایران دست‌بسته نیست، افزود: ایران از توانمندی‌های فناورانه و تکنولوژیک برای مقابله برخوردار است. اروپا، آمریکا و هم‌پیمانان آمریکا در منطقه نیز قطعاً همان‌گونه که آمریکایی‌ها هدف قرار خواهند گرفت، با خسارت‌های جبران‌ناپذیری مواجه خواهند شد؛ خسارت‌هایی که برای طرف‌های همراه آمریکا در نظر گرفته شده و در صورت لزوم اعمال خواهد شد.مقتدایی خاطرنشان کرد: ایران تاکنون در همه عرصه‌ها رفتاری خردمندانه، خویشتن‌دارانه و مبتنی بر قواعد انسانی داشته است؛ اما اگر طرف مقابل چارچوب‌ها و قواعد را بشکند، قطعاً ساختارهای آنها نیز با شکست مواجه خواهد شد. وی همچنین با بیان اینکه آمریکایی‌ها با استفاده از فناوری‌هایی از این دست نمی‌توانند به اهدافی که پیش‌تر اعلام کرده بودند دست یابند، گفت: آنها نهایت جنایت، خشونت، گستاخی و هر آنچه را که در توان داشتند، انجام دادند، اما به هدف خود نرسیدند. اگرچه با ایران خسارت وارد کردند، اما در جنگی که به راه انداختند، از نظر افکار عمومی و ابعاد فناورانه پیروز نشدند؛ بلکه آمریکای امروز، هم در واقعیت و هم در افکار عمومی، کوچک‌تر از آمریکای یک سال پیش جلوه کرده است. بنابراین، اعتبار و حیثیتی را هم که آمریکایی‌ها نداشتند، از بین رفته است. نایب‌رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس در پایان تأکید کرد: اگر آمریکایی‌ها قصد استفاده از سلاح‌های ممنوعه را داشته باشند، عملاً کاخ سفید را به کاخ سیاه و ت